

Fény sugar

Evangéliumi hírbeszérlő és hírmélyítő folyóirat

Felelős szerkesztő és kiadó: Zulauf Henrik evangélikus lelkész. — Laptulajdonos: Fében Evangélikus Diakonissza Egyesület. Kiadóhivatal: Budapest, XII., Hidegkúti-út 123/a. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára a „Kis Harang” gyermeklappal együtt: félévre 2 P. 25 fill., többes küldésnél 2 P. Egyes szám ára 20 fill. —

Ki az életbe szolgálni és szeretni!

»En vagyok az ajtó« — mondja Jézus; »ha valaki énrajtam megy be, megtartatik, és bejár és kijár majd, és legelőt talál.« (Ján. 10:9.)

»Krisztushoz a hit a bejárat, azon át jutunk Isten igazságának a gazdagságába, amely által mi Istennek már eleget tettünk és igazak vagyunk, úgyhogy igazságunkat megszerezni nincs szükségünk semmiféle cselekedetre. A kijárat pedig a szeretet, amely bennünket Isten igazságába öltözötten kiküld a felebarátnak szolgálni, önön testünket abban gyakorolni, hogy másnak szükségében segítségére legyünk, és eképpen magunkkal vonjuk, hogy Krisztushoz velünk együtt ő is bemenjen. Mert amiképpen kijött Krisztus az Atyától és bennünket odavont az Atyához azzal, hogy egész életében nem azt kereste, ami az Övé, hanem, ami a mienk, akként kell nekünk is, miután hitben bementünk, kimenni, hogy másokat is odavonjunk, és semmi más nem keresni, mint azt az egyet, hogy mindenkinek szolgálva, sokakat magunkkal vonjunk az üdvösségbe.« »A szeretetnek buzgó szeretetnek kell lennie. Ugy törjön elő belőlről a szívből, mint friss patakoeska, üde ercske, amelyik egyre csörgedezik, nem enged magát föltartóztatni, sem ki nem szárad, sem el nem apad. Ez azt jelenti: Nem azért szeretlek téged, mert jó vagy rossz vagy; szeretetemet nem a te jóságodból merítem, mint idegen forrásból, hanem a saját kútforrásomból, az Igéből, amelyik szívembe áradt és azt diktálja: »Szeresd felebarátodat.« Azért gazdagon buzog és buzog mindenkinek, akinek szüksége van rá, meríthet belőle jó és gonosz, barát és ellenség. Sőt az ellenségek felé tárul oda legkészségesebben, mert nekik inkább van arra szükségük, hogy kiségitsem őket nyomorúságukból és bűneikből; és különösen a legfőbb jóra, hogy könyörögjek értük és minden tőlem telhetőt tegyek, hogy ők is kegyesek, büntől és ördögtől megváltottak legyenek.«

»A szeretet nem fárad el, nem akadályozhatja meg és nem győzheti le az emberek gonoszsága vagy hálátlansága, mint a világ és a hamis szentek szeretetét, akik mihelyt megvettetést vagy hálátlanságot tapasztalnak, visszahúzódnak és senkivel soha többé nem akarnak jót tenni... A szeretet nem így cselekszik. Mások gonoszsága nem teheti gonosszá, nem akadályozhatja meg a jótévisben, hanem megy tovább. Mindenkiel jót tesz, tanít, tanácsol, segít és szolgál. Eképpen állandó, szilárd és mozdíthatatlan marad, soha el nem fogy. Megmarad nemcsak ebben a földi, hanem amaz örök életben is.«

Luther.

Képmutatás nélkül való szeretet.

Róm. 12:9.

Róma 12:2-ben azt olvassuk: »Változatok el a ti elméteknek megújulása által.« Megváltozni csak egész benső emberünknek a megújulása által lehet. A megújult ember új életformát alakít ki magának. Kifelé is más, mint amilyen azelőtt volt. Az új életforma kialakításában igen nagy szerepet játszik a szeretet.

A szeretet válasz az Isten szeretetére. Az Isten beszél hozzánk, megszólít minket és mi felelünk neki és viszont szeretünk, s ez a viszonszeretetünk válasz az Isten szeretetére. Isten minden szeretetnek a forrása. A mi szeretetünk az Ő szeretetéből ered. Ahogyan az apostoli Ige is mondja: »Mi szeressük Őt, mert Ő előbb szeretett minket.« — A mi szeretetünk Istenre irányul, mégis másokat is ér. Szervesen összefügg az Isten iránti szeretetünk és az emberek iránti szeretetünk. Miben áll ez a szeretet? Ez a szeretet nem önző, hanem önzetlen, lemond a maga vágyairól és kívánságairól, nem akar érvényesülni, hanem képes és akarja is magát megtagadni a másikkal szemben. Ez a szeretet nem merül ki érzelmekben, nem rajongás, nem áll meg az akarásnál, hanem cselekvő és tettekben mutatkozik meg. Azt olvassuk az Igében, hogy az az Isten iránti szeretetünk, hogy az Ő parancsolatait megtartjuk. A szeretet hatalom és nem ismerünk nagyobb hatalmat a szeretetnél. Olyan a szeretet, mint a nap. Ha nem volna nap és a napnak fénye, melege, akkor semmiféle élet nem volna a természeti világban. Ha nem volna a szeretet napja a maga fényességével, melegével, akkor nem volna élet az emberi életben, és ahol a szeretet megszűnik, ott kihal az élet és csak halál van, mert amit mi szeretet nélkül életnek mondunk, az egyenlő a halállal.

A krisztusi szeretet közösséget alakító, építő és megtartó tényező. Nem azok alkotják a testvéri közösséget, akik ugyanazon faluból valók, hanem azok, akiknek a krisztusi szeretet a szívükben él. Ha a szeretet ilyen nagy horderejű, akkor valóban életbevágóan fontos, hogy az képmutatás nélkül való legyen. Luther egyik munkájában így fordítja igehelyünket: a szeretet legyen »ungefärbt«, azaz nem átmázolt, átfestett, átkent. Semminek sem kell olyan mentnek lenni a képmutatástól, mint annak a szeretetnek, amely olyan nagy horderejű az ember életében. Luther szerint kétféle képmutató szeretet van. Az egyik az, amelyik kifelé kápráztató szeretetnek mondja magát, belül pedig gyűlöl. Ezek az emberek szintén

két csoportra oszthatók. Az egyik csoportba azok tartoznak, akik tudatosan mutatják kifelé a szeretetet, holott tudják, hogy befelé gyűlölet van. Ez gonoszság. De vannak olyan emberek is, akik nem is tudják, hogy hamisan szeretnek, csak ha az, akit szeretnek, bajba kerül, tűnik ki, hogy akkor azonnal megszűnik a szeretet s képesek elhagyni azt, akit előbb szerettek. Még a tanítványok is idetartoztak. Amikor az Úr bajba került, ki állt mellette a kereszttel alatt a tizenkettő közül? Csak János, senki más! — Vannak azután olyanok, akik kifelé sem mutatnak szeretetet, nem álcázzák, nem takargatják magukat. Világosan látják a mások bűnét, de nem szólnak, nem igyekeznek helyreigazítani a hibát és nem törődnek azzal, hogy a másik ezzel még jobban belekerül a bűnbe. Mások ismét a hibát nem látják hibának, hanem erénynek tartják és amikor fenyeíteni és megítélni kellene, akkor azt mondják: jól van, igazad van, és ezáltal az mélyebbre kerül a bűnbe és bajba. Ez mind képmutatás, képmutató szeretet.

»Iszonyodjatok a gonosztól és ragaszkodjatok a jóhoz.« Gonosz az, ami a természeti embernek jó; jó pedig az, ami a természeti ember megítélése szerint gonosz. Harcoljunk azért, hogy felebarátunk életében a jó megvalosuljon és tagadjuk meg a gonoszt az ő élete számára is. — A szeretet ne legyen egészségtelen. Ez azt jelenti, hogy a szeretet ne tegye túl magát az Isten rendelte különbségeken. Azt jelenti ez, hogy adja meg a másoknak a tiszteletet. A szeretet tiszteletadás nélkül hazug szeretet. Tiszteletet adni csak úgy tudunk, ha önmagunk alázatóság vagyunk. A szeretet csak akkor áll a tiszteletadás jegyében, ha önzetlen és független a különféle szempontoktól. — A szeretet nem teszi túl magát a jogon. Igazságtalan és jogtalan szeretet nincsen. — Tegyük próbára magunkat, vizsgáljuk meg, hogy nem képmutató szeretet-e a mi szeretetünk. Nagyon fontos és szükséges ez. Kérdezd meg magadtól, hogy milyen szeretettel szereted felebarátodat? Szereted-e, vagy képmutató voltál és vagy-e? És téged szeretnek-e képmutatás nélkül? — Akik egy közösségben belül vannak, szeressék egymást. »Szeretben járjatok« (Eféz. 5:5). Úgy szeressék egymást, ahogyan a Krisztus szeretett minket. Szeretjük-e egymást ilyen önmegtartó, önfeláldozó, semmit nem váró, még kevésbé követelő szeretettel? — Es azután szereti-e a barát a barátját? Jézus azt mondja, hogy nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja oda a barátáért. Keresztény ember is hánszor megcsalja a barátját. — Es mit mond az ellenségéről az Ige? »Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak.« Testvérem, te hogyan gondolsz az ellenségedre, szoktál-e imádkozni érte, tudod-e

* A Főbé tagok konferenciáján elhangzott előadás összefoglalása.

kinyitni a jöttevő kezedet feléje, tudsz-e megbocsátani néki? Különben képmutató vagy a szeretetben. — A hitvestársakról azt mondja az Ige: A férj olyan szeretettel szeresse az ő feleségét, hogy föl-felé vigye és előbbre juttassa (Eféz. 5, 1. Pét. 3, I. Kor. 7). Ilyen megtisztító szeretettel szereti-e az ember a házastársát, vagy képmutató szeretettel? — Es itt vagyunk szülők és gyermekek. Az a parancs adatott, hogy az Úrhoz szeressük és neveljük a gyermekeinket, és az a parancs adatott a gyermekeknek, hogy engedelmeskedjenek. Mennyi okatlan szeretet, háládatlanság és engedetlenség van szülők és gyermekek egymáshoz való viszonyában! Vizsgálja meg mindenki önmagát, a szeretetét és hallgassa meg az apostol intését: »A szeretet képmutatás nélkül való legyen.« Szeressünk úgy hitvestársat, gyermeket, szülőt, barátot, elenséget, hogy valóban odaadjuk magunkat az ő javukra, de mégsem úgy adjuk magunkat, hogy elveszünk (Gal. 6:1). Menjünk oda Istenhez azon Krisztus által, akiben ő jött hozzánk és akiben ő szeretett és szeret bennünket, — ezen Krisztus által szeressük mi is Istent, hogy Őbenne valóban képmutatás nélküli legyen az emberek iránti szeretetünk.

Z. H.

Távolságot legyőző szeretet.

Amikor búcsút vett a szülői háztól, hogy kövesse élettársát az idegenbe, az új hazába, nem volt még olyan nagy a távolság. Levelek repültek országokon át. Később képek a kis unokáról. Haza lehetett látogatni... De kitört a háború, lezárultak az országhatárok, s a távolság ezerszeresre nőtt.

Az öreg szülőket itthon Magyarországon mégis váratlan öröm érte. Honvédfiuk hazajött szabadságra a harcmezőről, s hazajövet ki tudta eszközölni, hogy meglátogathassa a messze megszállt országban élő testvérét. Hangfelvételt készített a kis unokák énekéről, lemezre vette testvére üzenetét is kedves szüleinek. S itthon egyszer csak megszólalt a meleg, ismerős hang. Könnyesek lettek a szemek. A leleményes testvéri és gyermeki szeretet utat talált a távolság és minden akadály legyőzésére.

Elfogódott szívvel hallgattam ezt a való történetet, amelyikben nagyobb volt előttem a szeretet, mint a technika csodája, s míg átéreztem, mit jelent meghallani

valakinek a hangját, aki távol él s csak hangjában lehet ilyen közel, egyszerre elfogott a hála az Ige és az imádság minden hangfelvételnél nagyobb csodájáért. Hogy minden nap hallhatom Annak a hangját, Aki »szeretett engem és önmagát adta érettem«... minden nap szólhatok Hozzá, elmondhatok Neki mindent... Cso-da ez! Az ő szeretetének a végtelen csodája. Posta, hangfelvétel, rádió... nagy dolgok, áldott eszközök. De számunkra az Úr valami jobbról gondoskodott.

T. E. d. t.

A kis vendég.

Ha látjátok kis napsugár-alakját s csicsereg: »Nekem szeretnem kell téged«, és vékony karját nyakatokba fonja, sirassátok meg ezt a kis vendéget.

Mert tudjátok, ő legtovább lesz vendég. Van apja, anyja, csak otthona nincsen. Tudjátok, ő nem találhat haza, ha vággyal be is nyit százezer kilincsen.

Vándorol apukától anyukáig... a nagymamák üvegszékénybe tennék, becézik, óvják... sehol sincs sokáig, hiszen ő mindig, mindenütt csak vendég.

Most még nem érti, még csak három éves. Kis napraforgó, — szeretetre forgó — szíve megérez minden melegséget, s az arcoskája gondtalan, mosolygó.

De majd ha érti... Szőke kis fejére azért hullajtom halkan ezt a könnyet, amikor búcsuzóra üt az óra s hív, hogy a kis vendégtől elköszönjek.

Ó, égi Pásztor, hű angyalkezekkel vigyáztasd mindig ezt a kis vendéget, hogy aki itt lenn haza nem találhat, hazasírjon, és megtalálja Téged.

T. E. d. t.

Utmutató a Szentírás olvasásához.

Szept. 16. Jer. 22:1—9. I. Ján. 2:24—29. Az a kenet, amelyről itt János szól, nem valamely külső kenet, hanem a Szentlélek, aki bennünket Isten gyermekeivé fölken és folytonos tisztogatás által az Atyában és a Fiúban megtart. A Szentlélek, Jézus ígérete szerint, mindenre megtanít, amire üdvösségünk szempontjából szükségünk van.

Szept. 17. Jer. 22:20—30. I. Ján. 3:1—10. A hit és a szeretet mellett Isten gyermekének legdrágább kincse a reménység. Azt reményli, amit most, itt a földi életben nem láthat, hogy egykor egészen hasonlóvá lesz Krisztushoz. S ez a reménység egészen bizonyos a maga dolgában, mert nemcsak úgy gondolja, hanem tudja, hogy az beteljesül.

Szept. 18. Jer. 23:1—8. I. Ján. 3:11—18. A hívő ember legfőbb ismertetőjele az a szeretet, amelyet valóban szemmel lehet látni, mert nem érzelmekben, hanem cselekedetekben nyilvánul meg. A világ ismertető jele pedig az a gyűlölet, amellyel Isten gyermekei ellen fordul. Ne csodálkozzunk ezen. A jó fa jó gyümölcsöt terem, a romlott fa gonosz gyümölcsöt.

Szept. 19. Jób 5:17—26. I. Ján. 3:19—24. Az az ember, aki menekül Isten elől, ezzel elárulja, hogy a szíve vádolja. Ha hitben és engedelmisségen járunk, akkor bizalommal tudunk Istenhez közeledni, s akkor Ő Szentlelkét adja nekünk. A Szentlélek pedig Krisztusról tesz bizonyoságot s így a hívő életében a teljes Szentháromság munkálkodik.

Szept. 20. Lk. 7:11—17. Ef. 3:13—21. Máté 11:25—30. Zsid. 12:18—24. I. Ján. 4:1—6. Az igazi, Istentől küldött próféták mellett mindig voltak hamis próféták, akik a lelkeket félrevezették. Milyen fontos az, hogy igazi prófétákra hallgassunk, akiknek ígéhirdetésében a megfeszített és feltámadott Krisztus a középpont; nem pedig mellékes kérdések, felnöttek keresztelkedése, szombat ünneplése s más efélék.

Szept. 21. Zsolt. 83. I. Ján. 4:7—16. Az Isten szeretet, tehát minden szeretetnek a forrása. Enélkül a forrás nélkül mi a saját szívünk száraz kútjából sohasem tudnánk szeretetet meríteni. De ha ebből a forrásból meritünk, akkor nemcsak Istent, hanem egymást is szeretni fogjuk. S milyen nagy ígéret van ehhez fűzve: Istenben maradunk és Ő bennünk marad.

Szept. 22. Jer. 23:16—32. I. Ján. 4:17—21. A teljes szeretet minden félelmet kiűz a szívünkéből. Nem félünk a legnagyobb ellenségtől, a haláltól sem, mert Jézus legyőzte a halált és pedig éppen azáltal a szeretet által, amellyel minket szeretett. Kit nem ídítana viszontszeretetre ez a szeretet?

Szept. 23. Jer. 24:1—10. I. Ján. 5:1—5. Az újjászületés szorosan összefügg a Jézus Krisztusban való hittel. Egyik a másik nélkül nem lehetséges. A Jézusban való hit győzedelmes erő, amely újjászüli bennünket, s legyőzi a világot bennünk és körülöttünk. Ha ebből a győzelemből keveset látunk és tapasztalunk, akkor vizsgáljuk meg a hitünket, s engedjük újra meg újra megerősíttetni a Jézus szeretete által.

Szept. 24. Jer. 25:1—14. I. Ján. 5:6—12. A Szentháromság három személye közül a Lélek az, aki az emberi lélekben munkálkodik. A Lélek azonban nem önmagáról szól, hanem a víz hasonlatába rejtett Ige által a Jézus bünt eltörlő véréből. Ő fedi fel előttünk a mennyben bizonyoságot tevő Szentháromság titkát is.

Szept. 25. Jer. 26:1—19. 24. I. Ján. 5:13—21. Isten ígéje csak egyetlen bünt nevez halalos bűnek, a Szentlélek ellen való bünt. Ez az olyan embernek öntudatos és állandó ellenszegülése a Szentlélekkel szemben, aki már kapott világgosságot, de kivetette azt magából. Az ilyen ember azonban már nem töpreng azon, hogy elkövette a Szentlélek ellen való bünt; aki még ezen aggódik, az bizonyára nem követte el.

Szept. 26. Zsolt. 75:5—8. II. Ján. 1—6. Boldog anya, akinek gyermekei az igazságban és szeretetben járnak! Bár sok ilyen magyar anya is volna!

Szept. 27. Lk. 14:1—11. Ef. 4:1—6. Máté 12:1—8. Zsid. 4:9—13. II. Tim. 7—13. A hitetőknek sikerül néha még a komoly keresztényeket is megejtteni. Azért inti János vigyázatra ezt a kedves családot.

Szept. 28. Zsolt. 84. III. János. Milyen különböző emberek vannak egy-egy gyülekezetben. Egyik a jót követi, mint Gájus és Demeter, másik a rosszat, mint Diotrefesz. Egyikből élet illatja árad, a másikból halál illatja. A jutalom is különböző lesz Isten ítélőszéke előtt.

Szept. 29. Jer. 28:1—7. Zsolt. 62:1—7. Dávidnak sokat kellett szenvednie ellenségeitől, különösen Saultól, de tudta, hogy hová meneküljön. Erős közciklája volt az Úr, s lelke csendben pihent Ónala. Nekünk sincs más menedékünk, ha emberek háborgatnak, de ez a menedék biztos, és ma is ugyanaz, mint régen, mert: »Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.« (Zsid. 13:8.)

Szept. 30. Jer. 29:1—19. Zsolt. 62:8—13. Itt a földi életben sok rosszat véghez vihetnek az emberek, hazudhatnak, zsarolhatnak, s lehetséges, hogy nem is látjuk megbüntetésüket. De Isten ítélőszéke előtt a mérőserpenyőbe vettetnek, s kiki elveszi jutalmát a maga cselekedetei szerint.

V. Gy-né.

